

ографически карты окачена бѣ фалага. *ib.* 1869 *p.* 159. Свари ли са ѳетне-то, подига са малко (котленце-то) на горѣ и са окача пакъ, на тѣгло-то горѣ. *ib.* 1875 *p.* 105. Окачихъ и' златенъ тель, *P.* 73. Той окачаше вѣжана-та стѣла по балкона. *Л. Д.* 1875 *p.* 145. Неизразити жени много по-добрѣ щихъ да направятъ, ако да не врзватъ фусты-тѣ си съ учкуръ, а да ги окачватъ съ шприцъ прѣзь рамена-та си. *ib.* 1870 *p.* 90. Жълтица-та окачватъ съсь единъ чесъкъ лукъ на главѣ-та на отроче-то. Също и на дѣхуса-та окачватъ жълтица съсь лукъ и единъ пръстенъ още. **Ч. 2. Окачъ са Окачвамъ са** прилипу, прилипаю (*преимущественно о миккихъ веществахъ*): Приленъ-тѣ са виждаха по нѣколко окачени по стени-тѣ на пещера-та. *Л. Д.* 1876 *p.* 130.

Окаѣнство *с. с.* несчастіе, печаль: Оставямъ вы да си научите лесно най-голъмото ми окаѣнство слѣдъ такъвъ една борѣ и давияци по морето. *P. С.* 13.

Окаѣненъ Окаѣнъ Окаѣнъ *пр.* несчастный, жалкій: „А честити цару Костадине! Опули съ въ мене окаѣна, Како брата я да си прежаламъ“. *М.* 105. Търговецатъ позналъ, дѣто пострададо окаѣнното магаре. *X. I.* 27.

Окаѣна *гл. св.* **Окаѣвамъ Окаѣювамъ** *Ц. м. дл.* сожалѣю, оплачу, оплакиваю: Се-те го съ окаѣвали. *Д.* 48, 51. По-добрѣ е да ти завидать, а не да ти окаѣватъ. *Ч.* 28. Окаѣваме писателетѣ, книгитѣ на konto съ влѣзле въ рацѣ на тоя авторъ. *Пс.* 11—12 *p.* 207. Това като видѣло магаре-то, начало да окаѣва коня. *Сб.* 88. Щастливи хора!... А не ги окаѣваме. *Зк.* 41. Магюсницата—поколѣничла задъ леглото и захващала да го окаѣва плачешкомъ тѣй: Кадѣ си ты сльнце мое?! *X. I.* 98. И Иванъ, Милчевъ запальникъ, и той самъ окаѣваше Милча. *Зк.* 191. **Окаѣвамъ са** туку, жалоблюсь: Сичкытѣ мои хора и войници ся расплакаха и захванаха да ся окаѣватъ толкось, щото морето фьна отъ тѣхнитѣ жалбы. *X. I.* 158. Тогазы са окаѣва горкитѣ, плаче и дума: Проклѣтъ да е день-тъ у кой-то са родихъ. *Л. Д.* 1875 *p.* 72. **Окаѣване** *с. с.* жалоба: А змѣять държачъ сабитя въ рѣка, сирѣлъ ся додѣто свършилъ бѣднѣятъ търговецъ жаловнитѣ свои окаѣванія. *X. I.* 37. **За окаѣване (сѣмъ)** заслуживаю сожалѣнія, я жалокъ: Но и царетѣ не съ помалко за окаѣванье (*à plaindre*). *T.* 196. Ти си за окаѣванне (*Du bist zu bedauern*). *Pu.* 25.

Окаѣсѣ *гл. св.* омочу: Главатарьтъ тѣхенъ, въ кръвта имъ окъвасенъ На тазъ жьтва дѣва гледаше безгласенъ. *В. Гусла.* 60.

Оквиръ *с. м.* рамка (*серб.* оквир, *син.* черчеве): Другата цѣкъ картина земнете и ѣ заръчайте оквиръ (*черчеве*). *Э. Г.* 16.

Окиселявамъ *гл. дл.* окисляю, вызываю оцущеніе кислоты: